

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Regvla Morvm Sive Tractatvs Bipartitvs De Sufficienti Ad
Conscientiam Rite Formandam Regvla In Quo Usus
Cujusvis Opinionis Practice Probabilis Convincitur Esse
Licitus**

Terillus, Antonius

Leodii, 1678

Index Rerum Memorabilium, Qvæ In Vtraqve Hujus Operis Parte
Continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77827](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77827)

INDEX

RERUM MEMORABILIUM,

QVÆ IN VTRAQVE

HUJUS OPERIS PARTE

CONTINENTUR.

A.

ABSOLUTIO.

NGENS differentia inter forum internum & externum in ordine ad Absolutionem. Parte II. pag. 242. nu. 56.

Dispar ratio de educatis in hæresi ac de Catholicis lapsis quoad Absolutionem ab hæresi. Parte II. pag. 242. nu. 58.

ACADEMICI.

Quale sit Academicorum probabile. Parte I. pag. 224. nu. 5. & seq. per multa.

Academicorum Doctrina turpissima scelera honestat. Parte I. pag. 226. nu. 16. & seq.

Comparatio benignæ sententiæ cum Academicis est absurda. Parte I. pag. 226. nu. 19. & seq.

Cellæ objectio ex S. Augustino de Probabili Academicorum solvitur. Parte I. pag. 229. nu. 28. & seq.

Academici toto cælo à nobis discrepant. Parte I. pag. 81. nu. 10. & seq.

ACTUS.

Quomodo bonitas & malitia Actuum subinde conciliantur cum aliquali necessitate. Parte II. pag. 261. nu. 8.

Necessitas quadam consequens non obest moralitati Actuum. Parte II. pag. 261. nu. 11.

ADVERTENTIA & INADVERTENTIA.

An peccare possit homo, quin se peccare advertat. Parte II. pag. 219. num. 1. & seq. per multa.

Aliqua mali Advertentia ad omne peccatum requiritur. Parte II. pag. 219. nu. 2.

Inadvertentia Legis omnino involuntaria excusat operantem contra Legem: secus si voluntaria. Parte II. pag. 220. nu. 4.

Nullum peccatum grave sine prævia aliquali advertentia, vel periculo vel malitiâ. Parte II. pag. 220. nu. 6. & seq. per multa.

Quomodo dignoscendum an opus inadvertenter factum sit peccatum. Parte II. pag. 228. num. 19.

Qua certitudine constat inadvertentiam esse involuntariam, eadem constat actionem prædictam non esse peccatum. Parte II. pag. 224. num. 23.

Rarissimè committitur homicidium sine aliqua advertentia ad malitiam peccati. Parte II. pag. 227. nu. 46.

Peccata ex consuetudine orta sunt quidem subinde sine remorsu, sed non sine advertentiâ. Parte II. pag. 227. nu. 48.

Quando inconsideratio impedit malitiam, & quando non. Parte II. pag. 229. nu. 61.

Ad quid obliget Lex præcipiens attentionem, & quomodo violatur. Parte II. pag. 229. nu. 62.

ÆQUITAS.

Æquitas cerebrina quid significet. Parte II. pag. 189. num. 30.

ALEXANDER VII.

Quomodo injunxit Generali Prædicatorum ut laxitatem in materia morum exterminaret. Parte I. pag. 98. num. 22. & seq.

APPARENTIA.

Multa discutiuntur de apparentia veri & probabilis. Parte I. pag. 252. num. 1. & seq. per multa.

Apparentia alia fallibilis alia infallibilis. Parte I. pag. 331. num. 65.

APPETITUS.

Multa discutiuntur de appetitu recto. Parte II. pag. 30. nu. 35. & seq.

ARGUMENTUM.

Argumentum reflexum quo sæpe utimur quid sit? Parte I. pag. 48. nu. 179. & 180.

Argumenta negativa habent positivam vim movendi non minorem quàm argumenta positiva. Parte I. pag. 248. nu. 8. & seq.

Unde dicatur argumentum grave respectu hominis. Parte I. pag. 255. nu. 14.

ARISTOTELES.

In quo sensu Aristoteles dicit opinari non esse in potestate nostra. Parte I. pag. 277. nu. 19.

S. AUGUSTINUS.

S. Augustinus docet praxim contradictoriarum opinionum esse licitam, prout quisque suam conscientiam format. Parte II. pag. 131. n. 30. & 31.

AUTOR,

INDEX

AUTOR, AUTORITAS.

Multa discutiuntur de auctoritate quoad probabilitatem extrinsecam. Parte I. pag. 332. nu. 1. & seq. per multa.
 Unde innotescat quod auctoritas plerumque nec fallatur nec fallat. Parte I. pag. 333. nu. 5. & seq.
 Autoris mens in opere suscepto. Parte I. pag. 5. nu. 19.
 Ejus censura de Celladei libro. Parte I. pag. 7. num. 29. & 30.
 Autoris methodus. Parte I. pag. 7. num. 31. & seq.
 Numerus Auctorum utriusque contradictionis parti faventium probat utramque esse simul probabilem. Parte I. pag. 257. nu. 27.

B.

BELLUM.

AN benigna sententia justum reddat omne bellum. Parte I. pag. 192. nu. 39. & seq.
 Tria ad bellum licite gerendum maxime necessaria. Parte I. pag. 193. nu. 39. & seq.
 Quid præstandum ut Princeps sit tutus in bello licite gerendo. Parte I. pag. 194. nu. 44.
 Multa discutiuntur de justitia belli rationis. Parte I. pag. 198. nu. 7. & seq.

BONUM.

Sunt aliqua bona invariabiliter talia. Parte II. pag. 36. nu. 61.

BULLA.

Quomodo bullæ doctrinales obligant. Parte I. pag. 146. nu. 53.

C.

CÆCITAS.

QUANDO cæcitas sit peccatum. Parte II. pag. 258. nu. 50. & seq.

CARAMUEL.

Caramuel defenditur. Parte I. pag. 51. nu. 188.

CASUS *vide* SUMMISTÆ.

Summæ Casuum utiles sunt & necessariae ad Confessarios dirigendos. Parte I. pag. 124. nu. 10. Item. Parte I. pag. 164. nu. 8. & seq. Item. Parte I. pag. 165. nu. 1. & seq.
 Casuum Collectores defenduntur. Parte II. pag. 63. nu. 1. & seq. per multa.
 Qui casuum Collectores culpandi. Parte II. pag. 66. nu. 14. & seq.
 An resolvens Casum induat personam Legislatoris. Parte II. pag. 186. nu. 18.
 Quæ reddunt casuum resolutionem difficilem. Parte II. pag. 186. nu. 19. & seq.

CELLADEUS.

Quando librum suum edidit. Parte I. pag. 5. num. 20.
 In quibus laudandus, & in quibus vituperandus. Parte I. pag. 6. nu. 21.
 Sæpius mutavit sententiam. Parte I. pag. 6. nu. 22.
 Ejus singularis opinio explicatur. Parte I. pag. 6. nu. 23. & 24.
 Eiusdem Regula incongrua. Parte I. pag. 7. nu. 25. & seq.
 Eiusdem Methodus. Parte I. pag. 7. nu. 31.
 Errat in intelligendo Sancto Thoma. Parte I. pag. 26. nu. 6. & seq.
 Refutatur à SS. Patribus. Parte I. pag. 59. nu. 20. & seq.
 Omnes Theologi ei contrariantur. Parte I. pag. 63. nu. 32.
 Non imitatur S. Thomam quem sequi præterdit. Parte I. pag. 67. nu. 50.
 Minus fidelis est in referenda notione opinionis probabilis. Parte I. pag. 79. nu. 2.
 Alii ejus errores. Parte I. pag. 80. à num. 4. ad 11.
 An meritò deseruerit sententiam benignam. Parte I. pag. 82. nu. 1. & pag. 85. nu. 15.
 Nec S. Script. nec S. August. ei favet. Parte I. pag. 82. nu. 2. & seq.
 Immeritò queritur se aliosque fuisse reiectos. Parte I. pag. 91. nu. 18.
 Ejus doctrina non caret periculo incurrendi censuram ab Alexandro VII. interminatam. Parte I. pag. 95. nu. 14.
 Celladeus in multis reprehendendus. Parte I. pag. 113. nu. 57.
 Incredible Celladei paradoxum refutatur. Parte I. pag. 115. nu. 68. & seq.
 Nonnulla Celladei dicta redarguuntur. Parte I. pag. 120. nu. 93. & seq.
 Rigida Celladei opinio eo nomine resellitur quòd sit nova & contra omnes. Parte I. pag. 130. nu. 9.
 Solvuntur Ob. Parte I. pag. 130. nu. 11. & seq.
 Aliæ Objectiones & Paradoxa Celladei solvuntur. Parte I. pag. 142. nu. 36. & seq.
 Celladeus reprehendendus quòd interpolato jure jurando sententiam benignam rejecerit. Parte I. pag. 228. nu. 23. & seq.
 Gloriosa Celladei argumenta contententia usum opinionum probabilium non esse licitum sunt merè æquivocationes. Parte I. pag. 238. nu. 21.
 Celladeus inconsequenter agit rejiciendo ulum opinionis probabilis, eò quòd probabile dari possit contra certum. Parte I. pag. 241. nu. 35.
 Celladeus æquivocare lectorique illudere ostenditur. Parte I. pag. 249. nu. 14.
 Solvuntur objectiones quas Celladeus demonstrativas reputat. Parte I. pag. 264. nu. 61. & seq.
 Celladeus re ipsa non discrepat à benigna sententia. Parte II. pag. 8. nu. 31. & 32.
 Doctrina Celladei si esset vera mundum scripturis impleteret, & onus hominibus intolerabile imponeret. Parte II. pag. 18. nu. 41. & seq.
 Paritas inter falsas Catholicorum opiniones & hæreses à Celladeo adducta est absurda. Parte II. pag. 45. nu. 9.
 Celladeus in regula Conscientiæ assignanda solus est contra omnes. Parte II. pag. 111. nu. 14. Celladei

R E R V M.

Celladei fundamenta circa obligationem sequendi semper tutius in omni dubio solvuntur. Parte II. pag. 149. nu. 53. & seq.

Celladei de voluntaritate peccatorum ignorantia doctrina proponitur, & ubi errat retutatur. Parte II. pag. 247. nu. 1. & seq. per multa.

Primaria Celladei doctrina, ad quam reliqua omnia referuntur, aperte convincit universalem omnium practicè probabilius usum esse licitum. Parte II. pag. 277. nu. 1. & seq.

CERTITUDO.

An & quando carentia certitudinis reddat operationem vituperabilem. Parte II. pag. 22. n. 58.

Major certitudo reflexa unde oritur. Parte II. pag. 40. nu. 8.

Certitudo humana quid importet. Parte II. pag. 73. nu. 23.

CERTUM.

Non omne quod apparet non posse aliter se habere apparet esse certum. Parte I. pag. 326. n. 39.

Nec vera, nec apparens certitudo sumitur ab objecto quod apparet. Parte I. pag. 326. nu. 40.

CHARITAS.

Charitas aliquando postulat opus malum, invincibiliter creditum bonum, à nobis poni. Parte II. pag. 31. nu. 36.

Charitas nullam habet repugnantiam cum errore invincibili. Parte II. pag. 33. nu. 45.

COGNITIO.

Opus à cognitione certa regulatum præstat operi à cognitione incerta regulato. Parte I. pag. 77. nu. 2.

Solvuntur Ob. Parte I. pag. 77. nu. 4. & seq.

Opus ab errore invincibili ortum est tam bonum, quam opus à cognitione probabili vera regulatum. Parte I. pag. 78. nu. 8.

Aliquando opus ex errore est æquè bonum ac opus ex cognitione vera. Parte I. pag. 142. nu. 34.

Aliquæ cognitiones falsæ sunt simpliciter meliores aliquibus veris. Parte I. pag. 233. nu. 45. & 46.

CONCILIUM BASILEENSE.

Oratio in Concilio Basileensi non faver Celladeo. Parte II. pag. 216. nu. 25. & pag. 218. nu. 35.

CONFESSARIUS.

Confessarius licitè absolvit contra propriam opinionem. Parte I. pag. 30. nu. 89.

Solvuntur Objectiones contra doctrinam præcedentem. Parte I. pag. 30. n. 90. & 91.

Confessario docenti probabilia esse honesta licitè obeditur. Parte I. pag. 37. nu. 122.

Confessarius aliquando non tenetur instruere privatum. Parte I. pag. 147. nu. 59.

Confessario licitum est absolvere pœnitentem contra propriam opinionem. Parte II. pag. 89. nu. 1. & seq.

Solvuntur Objectiones. Parte II. pag. 91. n. 10. & seq. per multa. Item pag. 98. nu. 34. & seq.

Confessarius sapius non potest obligare pœnitentem. R. P. A. Terilli regula mortuum. Pars II.

tentem ad sequendam suam opinionem. Parte II. pag. 92. nu. 12.

Confessarius non mentitur quando contra suam opinionem dicit pœnitentem non obligari. Parte II. pag. 94. nu. 19.

Stare debet iudicio pœnitentis circa factum non circa jus. Parte II. pag. 94. nu. 20.

Scientia est necessaria Confessario quamvis tæpius debeat sequi opinionem pœnitentis. Parte II. pag. 96. nu. 29.

Quid agere debeat in favorem partis quam pœnitens gravat. Parte II. pag. 97. nu. 31.

In quo credere debeat pœnitenti. Parte II. pag. 99. n. 36.

Quid agendum Confessario scienti pœnitentem errare. Parte II. pag. 99. nu. 38.

An & quando Confessarius teneatur sequi opinionem pœnitentis. Parte II. pag. 100. n. 40.

Peccaret aliquando Confessarius qui cogeret pœnitentem ad sequendam suam opinionem. Parte II. pag. 103. nu. 53.

Confessarii est petere à pœnitente an putaverit se peccare. Parte II. pag. 215. nu. 19. Item pag. 225. nu. 33. & 34.

CONFESSIO.

Periculum audiendi Confessiones Principum unde dependeat? Parte II. pag. 97. nu. 33.

CONSCIENTIA.

Ex conscientia invincibiliter erronea surgit conscientia recta & vera. Parte I. pag. 73. nu. 69.

Conscientia exactè dividitur. Parte I. pag. 74. nu. 77.

In quo consistat ethica Conscientiæ rectitudo. Parte I. pag. 73. nu. 71.

Sæpè Conscientia vera non est recta. Parte I. pag. 74. num. 74.

Sæpè tenemur deponere conscientiam rectam. Parte I. pag. 74. nu. 78.

Celladei error circa hoc. ibid. & nu. 75.

Ratio falsa sæpè infert Conscientiam rectam; contra Celladeum. Parte I. pag. 75. nu. 79.

Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 75. nu. 80. & seq.

Conformitas cum appetitu recto est potissimum prædicatum Conscientiæ rectæ. Parte I. pag. 75. nu. 82.

Unde Conscientia invincibiliter errans dicitur recta. Parte I. pag. 75. nu. 83.

Quomodò Conscientia vera & erronea differunt ex parte objecti. Parte I. pag. 75. nu. 84.

Hæc ætate plures nimis constrinxere conscientias. Parte I. pag. 100. nu. 27.

Conscientia invincibiliter erronea est regula operationis humanæ. Parte I. pag. 305. nu. 2.

Ratio & Conscientia in quo differunt juxta Celladeum. Parte I. pag. 307. nu. 13.

Doctrina Celladei de sufficienti Conscientiæ regula insufficienter ab illo traditur. Parte II. pag. 9. nu. 34.

Qui bonâ fide sequitur dictamen Conscientiæ non peccat præcisè ratione illius. Parte II. pag. 18. nu. 17.

Rationabiliter formatur conscientia ab exemplo proborum. Parte II. pag. 48. nu. 21. & seq. per multa.

Nemo formare potest conscientiam circa partem minus tutam, si reputat rationes utriusque partis esse æquales. Parte II. pag. 125. nu. 3.

INDEX

An dubia conscientiae solvantur per non-inventionem veritatis. Parte II. pag. 135. nu. 1. & seq.
An & quando probabilis correctio Legis sit sufficiens regula Conscientiae. Parte II. pag. 197. nu. 32.

CONSILIUM.

Qui sequitur consilium cui prudenter assentitur non peccat. Parte II. pag. 15. nu. 24.

CONTRADICTION.

Nulla in eo contradictio quod utraque pars contradictionis sit tuta. Parte I. pag. 172. nu. 6. & 20.

Aliquando utraque pars contradictionis est certo licita quoad usum; aliquando oppositum est certum. Parte I. pag. 202. nu. 24. & seq. per multa.

An utraque pars contradictionis esse possit probabilis. Parte I. pag. 252. nu. 1. & seq. per multa.

Quomodo utraque pars contradictionis esse possit simul probabilis. Parte I. pag. 255. nu. 16. 17. & seq. per multa. Item pag. 260. nu. 39.

Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 258. nu. 29. & seq. Item pag. 262. nu. 55. & seq. Item Solvuntur Objectiones, quas Celladeus demonstrativas reputat. Parte I. pag. 264. nu. 61. & seq. Item nu. 86. & seq. Item nu. 95. & seq.

CONTROVERSIA.

Controversiae praesentis status. Parte I. pag. 1. nu. 1.

Ejusdem emolumentum & necessitas. Parte I. pag. 5. nu. 17. & 18.

CREATURA RATIONALIS.

Finis primarius creaturae rationalis bene operantis quisnam sit. Parte I. pag. 172. nu. 4.

CURIOSITAS.

Vitium curiositatis in rebus sciendis quando nam intervenciat. Parte II. pag. 199. nu. 3.

D.

DEUS.

MALA invincibiliter credita bona sunt à Deo auctore. Parte I. pag. 72. nu. 65.
An Deus laudabiliter coli possit aliqua religione falsa. Parte I. pag. 126. nu. 9. & seq.

DICTION.

Ex quibus principiis dictamen reflexum certum ac evidens formatur. Parte II. pag. 11. nu. 7.

DISPENSATIO.

An sit beneficium. Parte I. pag. 114. n. 65. & seq.

DOCTOR.

Rectè creditur resolutioni Doctorum, quamvis illi aliquando fallantur. Parte II. pag. 3. nu. 7.

DOCTRINA.

Doctrina falsa non est proprie loquendo sana. Parte I. pag. 182. nu. 20. & seq.
Multa discutuntur de doctrina sana. Parte I. pag. 272. nu. 95. & seq.
Multae doctrinae sunt invidentes, independenter à bonis moribus utentium illis. Parte II. pag. 16. nu. 33.

DUBITARE, DUBIUM &c.

Quid sit dubitatio, & quid sit Dubium? Parte II. pag. 112. nu. 2. & seq.

Solvuntur Objectiones. Parte II. pag. 114. nu. 12. & seq.

Quid sit dubium, si sumatur pro objecto. Parte II. pag. 117. nu. 26.

Omnia incerta vocantur dubia, sed minus proprie. Parte II. pag. 118. nu. 33.

Valde sapientes & valde insipientes ratio dubitant. Parte II. pag. 118. nu. 32.

An liberum sit nobis dubitare? Parte II. pag. 119. nu. 1. & seq.

Solae rationes dubitandi sapè sufficientes ad dubium deponendum. Parte II. pag. 121. nu. 9. & seq.

Solvuntur Objectiones. Parte II. pag. 121. nu. 12. & seq.

Quomodo aequalitas rationum & Auctoritatum dubitationem causant. Parte II. pag. 125. nu. 1. & seq.

Solvuntur Objectiones. Parte II. pag. 126. nu. 6. & seq. per multa.

Dubium practicum quid? Parte II. pag. 138. nu. 2.

Operans in dubio non peccat ob violationem Legis dubiae sed certae. Parte II. pag. 139. nu. 8.

Periculum quod imminet in dubio non imminet quando quis deposito dubio sequitur sententiam benignam. Parte II. pag. 140. nu. 12.

Dubia variè sumuntur. Parte II. pag. 143. nu. 27.

Qui universaliter liberat à lege, aut universaliter onerat in casu dubii, vel certo addit legi divinae, vel certo illum dimittit. Parte II. pag. 143. nu. 26. & 30.

Solvuntur Objectiones. Parte II. pag. 144. nu. 31. & seq.

Innumera dubia circa omne genus legum possunt omnem diligentiam insuperabiliter latent. Parte II. pag. 148. nu. 52.

Quod reo sit favendum in dubio est jus certum ac universale, quod obligationem secum afferit. Parte II. pag. 153. nu. 71.

Universaliter non est tutius interpretari dubium in meliorem partem. Parte II. pag. 164. nu. 20.

In dubio Juris non tenemur ad tutius, licet aliquando teneamur in dubio facti. Parte II. pag. 166. nu. 30.

Sensus regulae: *Dubia in meliorem partem sunt interpretanda.* Parte II. pag. 167. nu. 36. & seq.

Utrum & cur in dubio sit melior conditio possidentis. Parte II. pag. 169. n. 1. & seq. per multa.

An & quomodo difficultas servandi legem reddat partem minus tutam nobis licitam in dubio. Parte II. pag. 183. nu. 1. & seq. per multa.

R E R V M.

E.

ECCLESIA.

QUÆRITUR an absolutio Ecclesiæ probet, quod homines errore circa fidem laborantes, in ipso peccent, & excommunicationem incurrant. Parte II. pag. 241, nu. 51, & seq. Quo sensu praxis Ecclesiæ sit argumentum infallibile moralitatis. Parte II. pag. 242, nu. 55.

EPIIKIA.

Epiikia quid sit. Parte II. pag. 190, nu. 2. An & quomodo leges divinæ & humanæ capaces sint Epiikiz. Parte II. pag. 191, nu. 5, & 6, per multa. Correctio legis exorbitantis semper est Epiikia. Parte II. pag. 193, nu. 12. Epiikia propria semper est necessaria ad prudenter operandum quando lex exorbitat. Parte II. pag. 194, nu. 18. Epiikia triplex est. Parte II. pag. 194, nu. 17. Quando superior consuli potest non est locus Epiikiz pro Conscientiæ regula. Parte II. pag. 197, nu. 33.

ERROR, vide IGNORANTIA.

Error directus sæpè fundat Conscientiam reflexam veram & rectam. Parte I. pag. 60, n. 21. Error est semper malum intellectus non semper infert malum voluntatis. Parte I. pag. 71, nu. 62. Erroris definitio. Parte II. pag. 199, nu. 4. Omnes Doctores peccarent si error probabilis esset peccatum. Parte II. pag. 212, nu. 9. Error probabilis non meretur prohiberi. Parte II. pag. 212, nu. 11. Error licet invincibilis sæpè multum obest, Parte II. pag. 239, nu. 39.

ESPARZA.

Esparza libri de opinione probabili encomium. Parte I. pag. 85, nu. 16.

EXCOMMUNICATIO.

Diversimodè ferri solent excommunicationes, Parte II. pag. 242, nu. 54.

EXEMPLUM.

An & quando liceat operari propter aliorum exempla. Parte II. pag. 48, nu. 21, & seq. per multa.

F.

FIDES.

AN eadem sit ratio sectandi probabilia in materia morum ac in materia fidei. Parte I. pag. 124, nu. 1, & seq. Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 125, nu. 7, & seq. In materia fidei licet sequi quamcumque opinionem probabilem, Ibid. R. P. A. Terilli Regula Morum. PARS II.

Materia fidei est in triplici differentia. Parte I. pag. 127, nu. 13.

Paritas inter materiam fidei & morum declaratur. Parte I. pag. 128, nu. 15.

Quid requiritur ut quis sit fide dignus. Parte I. pag. 260, nu. 37.

Quomodò fides & opinio sunt liberæ. Parte I. pag. 292, nu. 4, & seq.

Solvuntur objectiones, Parte I. pag. 295, nu. 20, & seq.

Opinio Sancti Thomæ de libertate fidei. Parte I. pag. 293, nu. 12.

FILIUS.

Filius unde certò scit se non peccare obediendo patri putato & non aliis, Parte II. pag. 11, nu. 71.

G.

GENTILES.

Quo pacto peccent Gentiles ignari differentia inter mortale & veniale, Parte II. pag. 231, nu. 71.

GUIMENEUS.

Amadæi Guimenei liber à facultate Parisiensis censuratur, & quo eventu, Parte I. pag. 96, nu. 17, & 19.

H.

HÆRESIS.

MULTIS nominibus vigilandum Pastoribus Ecclesiæ contra hæreses, Parte II. pag. 239, nu. 40.

Vix ulla hæresis primaria quin impegerit in articulum necessitate medi omnibus credendum, Parte II. pag. 239, nu. 41.

Hæresis Hæresiarchæ ipsi non est probabilis, Parte II. pag. 240, nu. 47.

HÆRETICUS.

Hæretici fermè ex æquo legem augent ac minuent, Parte II. pag. 147, nu. 46.

Ab illis ab initio Ecclesiæ plus erratum per excessum rigoris quàm per defectum, Ibid.

Multi hæretici in sua hæresi non peccant, Parte II. pag. 243, nu. 59, & seq.

I.

IDIOTA.

IDIOTÆ sæpè excusantur etsi director munerè suo non fungatur. Parte I. pag. 133, num. 8.

IGNORANTIA, vide ERROR.

Aliud operari cum, aliud ex ignorantia invincibili. Parte I. pag. 44, num. 155.

Ignorantia quid sit. Parte II. pag. 198, nu. 2.

Ignorantia & error in necessariis est maximum, in consiliis est magnum malum. Parte II. pag. 199, nu. 5, 6, & 7.

Bb 2

Multo

INDEX

Multorum ignorantia non est magnum hominis malum, imò aliquando bona. Parte II. pag. 199, nu. 8, & 9.

Error plerumque deterior est ignorantia. Parte II. pag. 200, num. 12.

Aliquando error est minus malum intellectus, quàm omnimoda ignorantia. Parte II. pag. 200, nu. 13.

An ignorantia sit bellorum causa, Parte II. pag. 204, num. 23, & 25.

An necesse fuerit ignorantias & errores à Deo prohiberi. Parte II. pag. 205, num. 1, & seq. Plena ignorantia nulla lege potest prohiberi, Parte II. pag. 205, num. 2.

Aliqua ignorantia & error potest prohiberi, Parte II. pag. 206, num. 5, & seq.

Moraliter necessarium fuit ut Deus homini lapsò ignorantias aliquas & errores prohiberet. Parte II. pag. 206, num. 8, & seq.

Ignorantia & error sunt peccata quando prohibentur. Parte II. pag. 210, num. 2.

Ignorantia sumit suam malitiam à negligentia per quam incurritur. Parte II. pag. 210, num. 3.

Ignorantia & error post diligens examen in rebus incertis non est peccatum, Parte II. pag. 211, num. 5.

Plena legis ignorantia non est peccatum contra illam legem. Parte II. pag. 210, nu. 4.

Ignorantia multorum de fide non est peccatum, Parte II. pag. 214, num. 16.

Prohibita jure naturæ raro ignorantur invincibiliter. Parte II. pag. 215, num. 17.

Major Catholicorum damnatorum pars non perit ob peccata ignorantia. Parte II. pag. 216, num. 24.

Varii modi peccandi ex ignorantia assignantur, Parte II. pag. 217, num. 26, & seq.

Quo sensu Pelagiani negantes peccata ignorantia à SS. Patribus damnati sunt. Parte II. pag. 226, num. 38.

Quid requiritur ut ignorantia & opus ab ignorantia causatum & sit & dicatur voluntarium ac liberum, Parte II. pag. 247, num. 1, & seq. per multa.

Quomodo ignorantia possit esse voluntaria, Parte II. pag. 249, num. 13.

Quid requiritur ad ignorantia impeccabilitatem, malorumque inde ortorum, Parte II. pag. 250, num. 18.

Peccari potest in opere procedente ex ignorantia culpabili, licet nulla subfit mali in illo opere suspicio. Parte II. pag. 256, num. 44.

Quenam sint peccata puræ ignorantia, Parte II. pag. 256, num. 46.

An ignorans sit necessitatus ad peccandum, Parte II. pag. 260, num. 1, & seq.

An ignorans habeat instantaneam libertatem non peccandi. Ibidem.

Quæ diligentia requiritur, ut ignorantia sit invincibilis. Parte II. pag. 264, num. 1, & seq. per multa.

Diligentia Sanctorum minus rectè assignatur pro regula ad ignorantiam invincibilem dignoscendam. Parte II. pag. 264, nu. 3, & seq.

Quæ ignorantia invincibilis, quæ vincibilis? Parte II. pag. 266, num. 15.

Regulæ ad dignoscendam diligentiam, quæ requiritur ut ignorantia sit invincibilis. Parte II. pag. 267, num. 18, & seq.

Aliud est veritatem aliquam esse invincibilem, aliud invincibiliter ignorari. Parte II. pag. 270, num. 40.

Quomodo dignosci possit an debita diligentia requisita ad ignorantiam invincibilem sit adhibita, Parte II. pag. 271, num. 45.

Luculentissimum ignorantia invincibilis indicium circa rem ullam est summorum Doctorum dissentio circa eandem. Parte II. pag. 275, num. 71.

INADVERTENTIA, V. ADVERTENTIA

INFALLIBILITAS.

Infallibilitas absoluta non requiritur ad oves Christi pascendas. Parte I. pag. 138, num. 18. Cur Summus Pontifex debuit esse infallibilis, Parte I. pag. 139, num. 23.

INTELLECTUS.

An intellectus opinari possit æquè ac minus probabilis: & quis sit status hujus questionis, Parte I. pag. 274, num. 1, & seq.

Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 276, num. 13, & seq. per multa.

An subjectio intellectus ad voluntatem probe assensum æquè aut minus probabilium esse probabilem. Parte I. pag. 283, num. 1, & seq.

Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 283, num. 4, & seq.

Intellectus determinari potest à voluntate, sicut voluntas à seipsa. Parte I. pag. 286, nu. 17.

JUDEX.

Regula judicis non est ipsum verum de quo litigatur, quæ ergo? Parte I. pag. 187, num. 16, & seq.

Judex ritè fungitur officio, etsi frequenter erret. Parte I. pag. 187, num. 18.

Judex litem terminans non declarat auctores partis contraria non dixisse rectè. Parte I. pag. 201, num. 17, & 18.

Quomodo respondendum est Judici legimè interroganti. Parte I. pag. 210, nu. 24, & 25.

Judex certior est se non peccare ferendo sententiam, quàm se non errare in sententia ferenda, Parte II. pag. 13, num. 14.

Judex certus est de probabilitate suæ sententia, sed non de ejusdem veritate. Parte II. pag. 14, num. 18.

Judex prudenter judicat etiam quando à testibus deceptus errat in suo judicio, Parte II. pag. 29, num. 28.

In quo sensu Judex suam sententiam sequi tenetur. Parte II. pag. 98, num. 35.

JUDICIUM.

Judicia temerè concepta non sunt recta morum regula. Parte I. pag. 2, num. 3.

Judicia sine temeritate elicitæ sunt recta morum regula. Parte I. pag. 2, num. 4, & 5.

Homo scire potest se prudenter judicare in incertis. Parte I. pag. 28, num. 82.

Apparentia major consequens judicium non tollit probabilitatem judicis. Parte I. pag. 18, num. 87.

Judicium invincibiliter erroneum est ratio recta. Parte I. pag. 65, num. 40.

Judicia differri donec veritas certa innotescat, fini judiciorum repugnat. Parte I. pag. 188, num. 21.

R E R V M.

Quodnam sit iudicium prudens? Parte I. pag. 219, num. 4.

Judicium prudens est recta ratio. Parte I. pag. 219, num. 5.

Omne iudicium certè probabile est actus imperatus. Parte II. pag. 28, num. 24.

Omne iudicium probabile in communi significatione terminorum strictè loquendo prudenter elicitur. Parte II. pag. 28, num. 25, & seq.

Nullum iudicium probabile est temerarium, Parte II. pag. 29, num. 26.

Actuale iudicium probabile est sufficiens regula formalis humanorum actuum, Parte II. pag. 107, num. 2.

JUS CANONICUM.

Objectio Celladei ex iure Canonico desumpta circa obligationem sequendi semper tutiorem partem in omni dubio solvitur. Parte II. pag. 150, num. 60, & seq. per multa.

JUSTITIA.

In materia iustitiæ non semper tenemur ad probabiliora. Parte I. pag. 190, num. 26.

L.

LEGISLATOR.

LEGISLATOR humanus potest obligare singulos per privatam notitiam legis. Parte II. pag. 55, num. 53.

LEX.

Lex probabiliter non existens non est sufficienter promulgata. Parte I. pag. 19, num. 45, & seq.

Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 19, num. 46, & seq.

Non datur certa Lex reflexa vetans usum minus probabilium. Parte I. pag. 21, num. 56.

Lex incerta nunquam obligat. Parte I. pag. 23, num. 66.

Nec dubia, nec par apparentia pro utraque parte probat legem. Parte I. pag. 24, nu. 69, & 70.

Sæpè est in potestate nostra impedire quò minus nos Lex obliget. Parte I. pag. 24, num. 7.

Onus Legis esset intolerabile si usus probabilium non esset licitus. Parte I. pag. 38, nu. 128, & seq.

Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 39, num. 131, & seq.

Probabilitas non-legis connectitur cum invincibili Legis ignorantia. Parte I. pag. 40, nu. 138, & seq.

Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 41, num. 141, & seq.

Qui operatur contra Conscientiam sæpè non violat legem affirmatam. Parte I. pag. 42, num. 144, & seq.

Quomodò est gravis peccatoribus & homini inferiori. Parte I. pag. 102, num. 50, & seq.

Lex Christi per se loquendo est onus leve fidelibus piè viventibus. Parte I. pag. 102, num. 9, & 11.

Lex Christi simpliciter loquendo est levis omnibus fidelibus eam acceptantibus. Parte I. pag. 104, num. 14, & 15.

R. P. A. Terilli, *Regula Morum*. PARS. II.

Doctores suis interpretationibus reddere possunt Legem importabilem. Parte I. pag. 106, num. 22.

Lex Christi gravior est nunc quàm fuit in initio Ecclesiæ. Parte I. pag. 106, num. 24.

Lex quævis ex defectu promulgationis non obligat, de qua probabile est quod non existat, Parte II. pag. 43, num. 1, 2, & seq.

Solvuntur Objectiones. Parte II. pag. 44, num. 7, & seq.

Si probabilitas sufficeret ad promulgationem legis, leges contrariæ essent simul promulgatæ, Parte II. pag. 43, num. 5.

Lex non acceptata plus valet ad obligandum quàm lex non promulgata. Parte II. pag. 47, num. 16.

Lex divina obligat ut acceptetur, & obligat quamvis non acceptetur. Ibidem.

Quomodò lex humana obligationem inducit ut acceptetur, & quomodò desinit per non acceptationem. Parte II. pag. 47, num. 17.

Potestas civilis minor est quàm Ecclesiastica in ordine ad obligandum ut lex acceptetur. Ibidem.

Promulgatio legis multifariam sumitur. Parte II. pag. 52, num. 42.

Lex non sufficienter promulgatur ei qui eam invincibiliter ignorat. Parte II. pag. 53, nu. 45.

Leges probabiliter non existentes non sunt sufficienter promulgatæ. Parte II. pag. 54, num. 46.

Alia multa discutuntur de promulgatione legis. Parte II. pag. 53, num. 45, & seq.

Exacta mensura magni & parvi excusantis ab observatione legum periculose & difficulter determinatur. Parte II. pag. 186, num. 17.

Peccatum legis exorbitantis est multiplex, Parte II. pag. 194, num. 18.

Lex aliquando peccat, etsi facere juxta verba legis non sit peccatum. Parte II. pag. 195, nu. 20.

Prima notitia legis in pueris non oritur ab obligatione legis. Parte II. pag. 209, num. 17.

Leges non sunt frustra quamvis aliquando impunè ignorentur. Parte II. pag. 209, num. 19.

Quando legis ignorantia est vincibilis, quando invincibilis. Parte II. pag. 235, num. 20.

LIBERI.

Liberi honestè obtemperant parentibus tantùm existimatis. Parte I. pag. 60, num. 24.

Liberi obtemperantes parentibus putativis implent legem naturæ. Parte I. pag. 66, à nu. 45, usque ad 73.

LIBERUM. LIBERTAS.

Nil simpliciter malum moraliter, nisi liberum simpliciter. Parte II. pag. 261, num. 12.

Nullibi nova imputabilitas peccati sine novo libertatis exercitio. Ibidem.

L I S.

Discutuntur multa de Lite intellectuâli. Parte I. pag. 199, num. 13, & seq.

Aliquando justè litiganti justè restituitur, & quando. Parte I. pag. 199, num. 12.

L U T H E R U S.

Quomodò peccare potuerit Lutherus contra fidem post omnem Conscientiæ vermem extinctum uti ipsemet jactitabat. Parte II. pag. 238, n. 34.

B b 3

MALUM.

INDEX

M.

MALUM.

Sunt aliqua mala invariabiliter talia. Parte II. pag. 36, num. 61.

MEDINA.

Bartholomeus Medina an primus qui invexit opinionem docentem usum minus probabilius contra probabiliora esse licitum. Parte I. pag. 31, num. 95. Item pag. 34, num. 108.

MORALE.

Singularitas in rebus moralibus vehementem falsitatem presumptionem fundat. Parte I. pag. 128, num. 2, & seq.

Quis sit finis Conscientiæ moralis? & obiectio inde petita solvitur. Parte I. pag. 140, nu. 28, & seq.

Pro moralibus datur Judex inappellabilis, & infallibilis. Parte I. pag. 200, num. 16.

Moralium dubiorum solutio est periculosa, & quare? Parte I. pag. 270, num. 88.

Judicium prudentium est optima regula dignoscendi magnum & parvum in re morali. Parte II. pag. 188, num. 28.

MORES.

An eadem sit ratio sectandi probabilia in materia morum ac in materia fidei. Parte I. pag. 124, num. 1, & seq.

Solvuntur Objectiones. parte I. pag. 125, num. 7, & seq.

Materia morum est in multiplici differentia, Parte I. pag. 127, num. 14.

Paritas inter materiam fidei & morum declaratur. Parte I. pag. 128, num. 45.

Morum rectitudo alia adæquata alia inadæquata. Parte I. pag. 141, numero 33.

MOTIVUM.

Motivum probabile idem est ac motivum grave sed incertum. Parte I. pag. 212, num. 2, & seq. per multa.

Solvuntur objectiones. Parte I. pag. 213, num. 9, & seq.

Motiva contraria opinioni creditæ veræ, notabiliter sollicitat ad assensum contrarium. Parte I. pag. 256, num. 20.

Natura motivi infallibilis ejusque influxus in assensum explicatur. Parte I. pag. 299, nu. 13.

An sit perinde habere duo motiva æqualia ac nullum motivum. Parte I. pag. 325, num. 34.

Motivum probabile reddit pleraque evidentia, Parte I. pag. 328, num. 51.

Ratio motivi probabilis consistit in vi stimulandi intellectum. Parte I. pag. 329, num. 56.

Quid sit motivum intellectus, & ex quibus partibus componatur. Parte I. pag. 329, num. 58, & seq.

Motivum grave, magnum, prudens &c. quid? Parte I. pag. 332, num. 71.

Exacta definitio motivi extrinsecè probabilis, Parte I. pag. 334, num. 12.

Æqualia motiva pro utraque parte contradi-

tionis esse possunt probabilia. Parte II. pag. 127, num. 10.

Quid & quotuplex sit motivorum elisio, item quæ motiva elidunt, & quæ eliduntur. Parte II. pag. 130, num. 21.

N.

NATURA.

VNIVERSALIA ad jus naturæ spectantia à diligentiam adhibentibus non ignorantur. Parte I. pag. 30, num. 92.

Solvuntur objectiones, Parte I. pag. 31, n. 93, & seq.

Opiniones communes de non lege frequentius veræ sunt quam falsæ in jure naturali. Parte I. pag. 31, num. 97, & seq.

Homo lapsus facilius invincibiliter fingit legem, quam veram legem naturæ invincibiliter ignorat. Parte I. pag. 32, num. 101.

O.

OBEDIENTIA.

OBEDIENDUM est etsi rei præceptæ inonestas apparet probabilior. Parte I. pag. 38, num. 125.

Multa discutuntur de obedientia in positivis & negativis. Parte II. pag. 72, num. 17, & seq.

Celladei doctrina de obedientiæ obligatione proponitur & refutatur. Parte II. pag. 86, num. 75, & seq.

OBJECTUM.

Objecta intrinsecè mala aliquando evadunt bona. Parte I. pag. 70, num. 60.

OBLIGATIO.

Obligatio dubia prudenter rejicitur. Parte I. pag. 22, num. 60, & 61.

Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 23, nu. 62, & seq.

Obligari ad partem tutiorem in omnibus est onus importabile. Parte I. pag. 107, nu. 27, & seq. Item pag. 109, num. 33, & seq.

Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 108, num. 30, & seq.

An & quomodo in potestate nostra sit minuere obligationes. Parte I. pag. 113, num. 58. Item pag. 114, num. 61.

Minuere obligationes non faciliat sed diffultat onus legis Evangelicæ contra Celladeum. Parte I. pag. 115, num. 68, & seq.

ONUS.

Deus lege ordinaria non auget vires quando onera indebitè augmentur à superioribus vel doctoribus. Parte I. pag. 109, num. 31.

OPINIO, OPINARI.

An opinio possit pro arbitrio & facillè mutari, Parte I. pag. 280, num. 37, & seq.

Quid sit opinari, & quæ natura opinionis. Parte I. pag. 297, num. 1, & seq.

R E R V M.

An possimus solum probabiliter opinari probabilia. Parte I. pag. 287, num. 1, & seq.

Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 288, n. 6, & seq.

An & qualiter opinari sit nobis liberum? Parte I. pag. 291, num. 1, & seq.

Omnis opinio est Judicium formidolosum. Parte I. pag. 298, num. 9, & seq.

Multa discutuntur de formidine opinionis. Parte I. pag. 298, n. 9, & seq. Item pag. 301, n. 28, & 29.

Qui scit, dicit rem esse: qui opinatur, dicit rem videri esse. Parte I. pag. 300, num. 18.

An opinabile reducatur ad possibile an impossibile. Parte I. pag. 302, num. 32.

An ex natura opinionis sequatur usum æquè aut minus probabilem esse licitum. Parte I. pag. 305, num. 1, & seq.

Singularis opinio an & quando preferenda sit communi. Parte I. pag. 341, num. 42.

Omnes opiniones communes, sunt certè probabiles. Parte I. pag. 342, num. 46.

OPINIO PROBABILIS. vide PROBABLE.

Quid requiritur ad constituendam opinionem practicè probabilem. Parte I. pag. 3, num. 7.

Opinio probabilis diversimodè sumitur. Parte I. pag. 3, num. 11.

Adversariorum error non rectè intelligentium quid sit opinio probabilis. Parte I. pag. 4, nu. 12.

Quid verè intelligatur per opinionem probabilem. Parte I. pag. 4, num. 13.

Ad quid tenentur oppugnantes hanc opinionem. Parte I. pag. 4, num. 14.

An sit licitum sequi opinionem probabilem. Parte I. pag. 9, num. 2, & seq.

Nemo in vero ac proprio sensu opinionem probabilem impugnavit. Parte I. pag. 11, nu. 15, & 16.

Opinio minus probabilis rectè intellecta est regula morum. Parte I. pag. 12, num. 17, 18, & seq.

Defenditur contra varias replicas cujusdam recentioris Theologi. Parte I. a pag. 13, usque ad 52.

Varia Authoris rationes pro eadem opinionem impugnata & defensa. Ibidem.

Sequentes bonà fide opinionem directè minus probabilem non peccant. Parte I. pag. 13, nu. 20, & seq.

Solvuntur objectiones. Parte I. pag. 13, nu. 23, & seq.

Quævis opinio probabilis in materia fidei licitè eligitur. Parte I. pag. 16, num. 35.

Solvuntur Objectiones Parte I. pag. 17, nu. 36, & seq.

An & quomodò assentiri possimus minus probabilibus. Parte I. pag. 17, num. 38, & 39.

Intellectus prudenter flecti potest ad assentiendum sententiæ minus probabili. Parte I. pag. 26, num. 75, & 79.

Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 26, n. 76, & seq.

Jus conforme opinioni probabili est licitum, Parte I. pag. 29, num. 84.

Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 29, nu. 85, & seq.

Operari secundum magis & minus probabile non differunt specie. Parte I. pag. 35, num. 113, & 115.

Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 35, n. 114, & seq.

Magis & minus probabile se habent ut magis & minus honestum. Parte I. pag. 36, n. 116, & seq.

Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 37, num. 119, & seq.

Opinio probabilis inspecta Auctoritate est moraliter certa. Parte I. pag. 49, num. 181, & 182.

Ufus ex opinione probabili vitam regulandi inter maximè peritos ac probos fuit antiquissimus. Parte I. pag. 129, num. 6, & seq.

An licitum sit oppugnare opinionem, quam quis tutam esse existimat. Parte I. pag. 178, n. 1, & seq.

Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 180, num. 10, & seq.

Opinio probabilis tripliciter sumitur. Parte I. pag. 221, num. 13.

Non omnis opinio communior est probabilior, Parte I. pag. 242, num. 36.

In quo sensu usus opinionis æquè probabilis sit licitus & quomodò licet sequi opinionem quæ agnoscitur minus probabilis. Parte I. pag. 306, num. 6, & 7.

Qui opinionem probabilem impugnavit decepti fuerunt in intelligendo sensu questionis. Parte I. pag. 336, num. 18.

Opinio certè practicè probabilis est regula congrua actionum humanarum. Parte II. pag. 2, n. 3, & seq.

Onus opinionis probabilis quomodò intelligatur, & quomodò urgeat. Parte II. pag. 8, num. 33.

An qui sequitur opinionem certè probabilem formare possit conscientiam certam & evidentem quod non peccet. Parte II. pag. 10, n. 1, & seq.

Solvuntur Objectiones. parte II. pag. 11, n. 9, & seq.

Maximi Doctoris opinio est probabilis, donec exceptio sufficienter feratur contra illum. Parte II. pag. 14, num. 20.

OPINIO PROPRIA.

Verùm in probabilibus agere & consulere contra propriam opinionem verificet contradictoria, Parte I. pag. 205, num. 1, & seq.

An & quomodò liceat agere & consulere contra propriam opinionem. Ibidem per multa.

Homo multipliciter operari & consulere potest contra propriam opinionem. Parte II. pag. 68, num. 2, & seq. per multa.

An & quomodò liceat obedire contra propriam opinionem dicantem rem præceptam esse peccatum. Parte II. pag. 80, num. 52, & seq.

ORATIO.

Aliqua ad Orationem pertinentia discutuntur, parte I. pag. 120, num. 93, & seq.

ORDO PRÆDICATORUM.

Quis sit sensus Ordinis Prædicatorum circa probabilem usum. parte I. pag. 99, num. 25.

P.

PAROCHUS.

PUERI an & quando peccent si à Parocho decipiantur. parte II pag. 214, num. 15.

Quæritur an rudes peccent contra fidem quando credunt parocho errores docenti. parte II. pag. 236, num. 26. & seq.

PASTOR.

Quid agendum quando rudes de sui Pastoris sufficientia dubitant. parte I. pag. 162, num. 4.

B b 4

S. PAU.

INDEX

S. PAULUS.

Quo sensu S. Paulus dixit: *Nihil mihi conscius sum &c.* parte II. pag. 231, num. 72.

PECCATUM, PECCARE.

Multa pericula probabilia peccandi formaliter non sunt prohibita. parte I. pag. 45, n. 160, & seq.

Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 46, num. 165, & seq.

Operari cum potentia judicandi rem esse malam non semper est peccatum. parte I. pag. 46, n. 167.

Vitatio peccati formalis certius innocescit, quam vitatio peccati materialis. parte II. pag. 10, nu. 5.

Non est certus de gratia Dei, qui certus est se non peccare in aliquo actu. parte II. pag. 19, n. 41.

Incertitudo status quoad gratiam est utilis; sed incertitudo non peccandi nocet. parte II. pag. 20, num. 46.

Unde oritur, ut peccatum esse possit occultum, parte II. pag. 20, num. 47.

An & quomodo sit certus de non peccato, qui tentationem superat. parte II. pag. 23, num. 62.

Homines sæpè certiores sunt se non peccare formaliter, quam se non peccare materialiter. parte II. pag. 38, num. 2, & seq.

Solvuntur Objectiones. parte II. pag. 39, num. 7, & seq.

Multa discutuntur de peccato materiali. parte II. pag. 51, num. 38, & seq.

Aliquando Deus habet voluntatem excusantem à peccato in rebus per se malis. parte II. pag. 85, n. 69.

Discutuntur quædam de obligatione confitendi peccata dubia. parte II. pag. 132, num. 32, & seq.

An ille aliquando peccet qui putat se obsequium præstare Deo. parte II. pag. 232, num. 1, & seq. per multa.

Peccata externa malitiam moralem non habent distinctam ab interioris. parte II. pag. 263, num. 22.

PELAGIANI.

Quo sensu Pelagiani negantes peccata ignorantia à SS. Patribus damnati sunt. parte II. pag. 226, n. 38.

PERICULA.

Non tenemur vitare pericula remota. parte II. pag. 23, num. 60.

POENITENS.

Pœnitens qui sequitur benignam sententiam absolvendus est contra opinionem Confessarii. parte II. pag. 90, n. 4, Item pag. 102, n. 48, & 49.

Opinio Confessarii non obligat pœnitentem qui sequitur opinionem contrariam. parte II. pag. 93, num. 17.

Pœnitens non est Judex sui, sed merus minister Confessarii. parte II. pag. 96, num. 28.

Pœnitens moribundus absolvendus est, etiam quando dubitatur an sit bene dispositus. parte II. pag. 104, num. 54.

POENITENTIA.

Accedentes ad Sacramentum Pœnitentiæ certi esse possunt se non peccate accedendo. parte II. pag. 21, num. 50.

PONTIFEX ROMANUS.

Pontificum Romanorum praxis & decreta apostolicè favent benignæ sententiæ. parte I. pag. 92, à num. 1, ad 14.

Solvuntur Objectiones. parte I. pag. 96, n. 35, & seq.

Celladeus non satisfacit argumento in Pontificum exemplis fundato. parte I. pag. 134, n. 2, & seq.

Pontifex aliquando resolvit calum pro utraque parte. parte I. pag. 144, num. 43.

Agitur de obligatione Summi Pontificis circa censuram opinionum nascentium. parte I. pag. 145, num. 50, & seq.

POSSESSIO, POSSESSOR.

Titulus possessionis vincit usum minus probabilem esse licitum. parte I. pag. 34, nu. 109, & seq.

Possessor bonæ fidei omnibus præferitur in dubio. parte II. pag. 169, n. 2, & 3, per multa.

Possessio bonæ fidei non solvit dubium de dominio rei. parte II. pag. 172, num. 15, & seq.

Possessio juvat ad novum jus acquirendum, sed non ad probandum jus antecedens. parte II. pag. 173, num. 21, & 23.

In aliis materiis præter justitiam conditio possidentis locum habet. parte II. pag. 176, num. 1, & seq. per multa.

Magnitudo juris possessoris quanta sit. parte II. pag. 177, num. 7.

Possessio dat titulum agendi contra legem Dei. parte II. pag. 181, num. 22.

Judex in nulla materia condemnare potest ad eundem possessioni in causa pari. parte II. pag. 177, num. 9.

PRÆCEPTUM.

Præceptum humanum quomodo sit titulus certus dum versamur in incertis. Parte II. pag. 84, n. 65.

Præcepta aliquis obligant contra omnem difficultatem occurrentem. Parte II. pag. 183, num. 2.

Dantur præcepta à quorum obligatione gravis difficultas excusat. Parte II. pag. 183, num. 3, & seq. per multa.

PRÆSUMPTIO.

Præsumptio prudens æquivalet judicio prudenti, parte I. pag. 47, num. 173.

PROBABLE, V. OPINIO PROBABILIS.

Qui sequitur minus probabile prudenter operatur. parte I. pag. 47, n. 171. Item pag. 48, n. 176, & seq.

Solvuntur objectiones. parte I. pag. 47, num. 174, & seq.

Omne directè probabile practicè, est absolute probabilius opposito. parte I. pag. 50, nu. 183.

Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 54, num. 186, & seq.

Quatuor probabilium classes. Parte I. pag. 154, num. 3, & seq. & pag. 160, num. 23, & seq.

Non est communis opinio quod quodvis probabile sit regula morum. parte I. pag. 185, n. 11.

An usus probabilium contradictoriorum æquivalat sententiæ Heracliti, qui dixit utramque simul partem contradictionis esse veram. parte I. pag. 196, num. 1, & seq.

Utrum

R E R V. M.

Utrum & in quo probabile benignæ sententiæ ab Academicorum probabili discrepet? parte I. pag. 223, num. 1. & seq.

Solvuntur Objectiones. parte I. pag. 224, num. 11, & seq.

Quid requiritur ut aliquid sit probabile. parte I. pag. 223, num. 2, & seq.

Sola argumentorum solutio non reddit opinionem cui favet probabilem. parte I. pag. 250, n. 18, & seq.

Falsa sæpè sunt probabilia. parte I. pag. 252, num. 2.

Solvuntur Objectiones. parte I. pag. 252, num. 3, & seq.

Qui dicit probabiliter probabile, non dicit idem bis. parte I. pag. 290, num. 16.

Necessaria sunt tam probabilia quàm contingentia. parte I. pag. 318, num. 6, & 9.

Probabile non rectè definitur, quod ferè semper contingit. parte I. pag. 319, num. 10, & seq.

Motivum conclusionis probabilis non est necessariò universalis ipsà conclusione. parte I. pag. 321, num. 20.

Quomodò utraq; pars contradictionis sit simul probabilis eidem intellectui. parte I. pag. 323, num. 25, vide Contradictio.

Probabile non coincidit cum opinabili. parte I. pag. 324, num. 28.

Non omne quod apparet plerumque ita se habere est probabile quoad nos. parte I. pag. 326, n. 40.

Partes ex quibus probabile ab extrinseco componitur, earumq; munus. parte I. pag. 335, n. 15.

PROBABILE PROBABILITAS.

Omnes rectè judicare possunt de probabilitate extrinseca. parte I. pag. 162, num. 3, & seq.

Quinam & quomodò de probabilitate judicare possint. parte I. pag. 165, num. 12.

Solvuntur Objectiones. parte I. pag. 165, num. 1, & seq.

Probabilitas opinionibus tribui solita est solida & benè fundata. parte I. pag. 241, num. 34.

Probabilitas definire potest, & modus quo definit explicatur. parte I. pag. 242, num. 1, & seq.

Mutatur regula quando probabilitas tollitur. parte I. pag. 243, num. 8.

Solvuntur Objectiones. parte I. pag. 243, num. 9, & seq.

An detur probabilitas purè negativa? & alia ejusmodi. parte I. pag. 246, num. 1, & seq.

Solvuntur Objectiones. parte I. pag. 247, num. 7, & seq.

Omne fundamentum non sufficit ad probabilitatem. parte I. pag. 251, num. 24.

Quid sit probabilitas extrinseca quoad se & quoad nos. parte I. pag. 264, num. 62.

Probabilitas probabilitatis explicatur sine processu in infinitum aut circulo vitioso. parte I. pag. 289, num. 14.

An & quomodò probabilitas connectitur cum veritate. parte I. pag. 311, n. 3, & seq. per multa.

An probabilitas Conscientiæ à nobis asserta æqualiter se habeat ad verum & ad falsum. parte I. pag. 311, num. 1, & seq. per multa.

Ad probabilitatem in particulari quid requiratur. parte I. pag. 311, num. 2.

Quenam sit exacta definitio probabilitatis. parte I. pag. 318, n. 1, & seq. Item pag. 330, n. 64.

An probabilitas rectè explicetur per motivum & judicium prudens, & per Auctores prudentes, parte I. pag. 219, num. 1, & seq.

Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 220, num. 9, & seq.

An vera probabilitas dari possit contra certum & evidens. Parte I. pag. 234, nu. 1, & seq.

Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 235, num. 7, & seq.

Requisita ad probabilitatem explicantur. Parte I. pag. 235, num. 5.

Probabilitas non est impunitas seu actualis impunitas à censura. parte I. pag. 239, num. 23.

Probabilitatis definitio à Celladeo tradita falsitatis convincitur. parte I. pag. 322, num. 23.

Probabilitas consistit in representatione objecti quod est probabile. parte I. pag. 330, n. 62.

Probabilitas unde innotescat. Parte I. pag. 331, num. 67.

In quo consistat probabilitas extrinseca. Parte I. pag. 332, num. 1, & seq. per multa.

Aliqua aguntur de probabilitatis variatione, Parte I. pag. 342, num. 47, & seq.

An probabile aliàs explicatum sufficiat pro regula Conscientiæ. Parte II. pag. 1, num. 1, & seq.

Probabilitas sufficit in rebus humanis magni momenti. Parte II. pag. 2, num. 5.

An prudentia reperitur in probabilibus. Parte II. pag. 24, num. 1, & seq.

In probabilibus certitudo prudentiæ sumitur à principiis reflexis. Parte II. pag. 26, num. 13.

Utrum reflexè verum sit quod omne probabile sit licitum. Parte II. pag. 57, n. 1, & seq. per multa.

Discutitur veritas hujus syllogismi: Omne probabile est licitum, hoc est probabile, ergo hoc est licitum, Parte II. pag. 57, num. 1, & seq. per multa.

Probabilitas reflexa sæpè major est directa. Parte II. pag. 61, num. 19.

Quando probabilitas agnita ut minor sit & esse possit regula actus humani? Parte II. pag. 108, num. 6, & 8.

Qui utramque partem æquè probabilem reputat, neutri assentiri potest. Parte II. pag. 125, num. 2.

Quo sensu cuique sequendum est quod probabilius. Parte II. pag. 270, num. 38.

PRUDENTIA.

Multa discutuntur de prudentia. Parte II. pag. 24, num. 1, & seq. per multa.

Magnum datur discrimen inter actus quos prudentes nominamus, & quomodò dividuntur in verum & falsum. Parte II. pag. 30, num. 33, & 34.

Quando versatur circa bonum existimatum nunquam errat. Parte II. pag. 36, num. 59.

R.

RATIO.

ÆQUALIS Rationes contrariæ non sunt sicut nullæ rationes. Parte I. pag. 278, n. 25.

REGULA.

Quid intelligitur per rectam morum regulam, Parte I. pag. 2, num. 2, & seq.

REGULA JURIS.

Quomodò regulæ de tutiori, de reo, & de interpretando dubio in meliorem partem inter se concordent. Parte II. pag. 160, num. 1, & seq. Item pag. 165, num. 25, & seq.

RELI.

INDEX

RELIGIOSI.

Ex quo capite facilitas Religiosorum provenit, parte I. pag. 118, num. 85.
Religiosorum obedientia ostenditur. parte II. pag. 75, num. 30, & seq. per multa.
Cæca Religiosorum obedientia defenditur. parte II. pag. 76, num. 36, & seq.
Solvuntur Objectiones. Parte II. pag. 78, num. 45, & seq.

REVISOR.

Errores Celladei circa Revisorum obligationem, parte I. pag. 244, num. 12, & seq.
Ordinariæ Revisorum approbationes multum conferunt ad probabilitatem opinionis quæ in libro continetur. parte I. pag. 244, num. 12.
Possunt approbare probabilia ab ipsis pro falsis habita. Parte II. pag. 244, num. 15.

S.

SACRAMENTUM.

INFRACTUOSA dispositio ad effectum Sacramenti non infert peccatum in suscipiente. parte II. pag. 21, num. 51.

SANCTI.

Sancti meritò petunt veniam delictorum occultorum. parte II. pag. 219, num. 37.

SENTENTIA BENIGNA. vide OPINIO PROBABILIS.

Quid intelligitur per benignam sententiam. parte I. pag. 5, num. 16.
Probatur ab auctoritate. parte I. pag. 49, num. 181, & 182.
Est certò probabilior opinione rigida. parte I. pag. 52, num. 190.
Consistit in tribus judiciis. parte I. pag. 53, num. 195, & seq.
A nemine fuit hæcenus oppugnata in proprio sensu. parte I. pag. 54, num. 198, & seq.
Utile est imperitioribus eam sequi, ex mente Aug. parte I. pag. 84, num. 11.
Falsa & incongrua contra illam objicit Celladeus, parte I. pag. 86, à num. 1, ad 28.
Utrum ex eo quòd semper ejus usus vigerit in Ecclesia colligatur eam esse veram. parte I. pag. 128, num. 1, & seq.
An ex ea sequatur suam cuique existimationem esse sufficientem Conscientiæ regulam. parte I. pag. 131, num. 1, non sequitur. *ibid.* num. 2.
Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 132, n. 3, & seq.
An ea cuilibet auctori gravi tribuat auctoritatem æqualem auctoritati Rom. Pontificis aut Con. Gen. parte I. pag. 134, num. 1.
Absurda Celladei illatio circa hoc. parte I. pag. 135, num. 8, & seq.
Solvuntur Objectiones. parte I. pag. 136, num. 12, & seq.
An verè sit & meritò inimpugnabilis. Parte I. pag. 148, à num. 1, ad 13.
Solvuntur Objectiones. parte I. pag. 151, num. 13, & seq.

An si concedatur esse vera, sit utilis ad Conscientiam in particulari licetè formandam. parte I. pag. 154, num. 1, & seq.

Solvuntur Objectiones. parte I. à pag. 155, num. 8, ad pag. 161.

Benigna sententia tradens usum opinionum probabilitatem nullam patitur limitationem. parte I. pag. 183, num. 1, & seq.

Exceptiones de Judice, Medico, Ministro Sacramentorum, præcedentem veritatem non tangunt. parte I. pag. 184, num. 4, & seq. & pag. 186, n. 13.
Solvuntur objectiones. parte I. pag. 186, n. 15, & seq.

Aliæ Objectiones solvuntur. parte I. pag. 189, num. 23, & seq.

An reddat justum omne bellum. parte I. pag. 192, num. 35, & seq.

Regula quam proponit, est non solum quoad nos, sed etiam quoad se indefectibilis. parte I. pag. 336, num. 25.

Regula prædicta non subest periculo violandi legem ullam verè obligantem. parte I. pag. 317, num. 28.

Qui eam impugnarunt, decepti fuerunt in intel. ligendo sensu quaestionis. parte I. pag. 336, n. 18.

Post controversiam de illa ortam plures pro nobis quàm contra nos scripserunt. parte I. pag. 336, n. 20.

Stabilitur ex doctrina de testibus. parte I. pag. 337, num. 27, & seq. per multa.

Admissa Celladei doctrinà, quaest. 39, offer. 1. posita, benigna Sententia est recta Conscientiæ regula. parte II. pag. 7, num. 17.

Auctores benignæ Sententiæ omnem suam obligationem haud dubiè impleverunt. parte II. pag. 27, num. 34.

Regula quam sequimur juxta præscriptum benignæ sententiæ nunquam à vero discordat. parte II. pag. 141, num. 13.

SENTENTIA RIGIDA.

Quid sit? parte I. pag. 5, num. 16.

Ex mente Alex. VII. est intolerabilis. parte I. pag. 97, num. 20, & 21.

An repugnet illis verbis S. Scrip. *Jugum meum suave est. Mat. 11.* parte I. pag. 101, num. 1, & seq.

Item pag. 111, num. 43, & seq.

Nonnulla ejus onera & inconvenientia proponuntur. parte I. pag. 109, num. 33, & seq.

Repugnat his verbis *Joan. 1. 5. mandata ejus gratia non sunt.* parte I. pag. 111, n. 43, & seq.

Item pag. 112, num. 51, & seq.

Saluti animarum est noxia. parte I. pag. 122, num. 1, & seq.

Solvuntur Objectiones. *Ibid.*

SOCIETAS JESU.

Sensus Societatis, & R. P. Mutii Vitel. Celladeo contrariatur. parte I. pag. 99, num. 16.

SOPHISMA.

Multa discutuntur de natura Sophismatum, parte I. pag. 230, num. 31, & seq.

In quo discrepat Sophista à Sapiente. *Ibid.* parte I.

Non omne falsum est sophisma. parte I. pag. 231, num. 38.

SUBDITUS.

Subditus licetè obedit superiori præcipiente *minime*

R E R V M.

minus probabilla. Parte I. pag. 37, n. 121.
Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 38, num. 123. & seq.
Subditus licite bellat si non constat bellum esse injustum. Parte I. pag. 60, num. 25.
Subditus certus est se non peccare obediendo in re probabiliter licita. Parte II. pag. 15, num. 25.
Subditus sapius tenetur obedire contra propriam opinionem. Parte II. pag. 69, nu. 9, & seq. per multa.
Quid requiritur & sufficit ut subditi licite bellent. Parte II. pag. 70, num. 11.
Quomodo subditi obediendum est in negativis & positivis. Parte II. pag. 72, n. 17, & seq.

SUMMISTÆ, vide CASUS.

Summistæ non sunt quales Celladeus eos depingit. Parte I. pag. 169, num. 26.
Sunt Auctores graves relatè ad id quod præstant. Parte I. pag. 218, num. 25.
Studia Summistarum contra Celladeum defenduntur. Parte II. pag. 63, num. 1, & seq. per multa.

SUPERBIA.

Quo sensu superbia dicatur occulta. Parte II. pag. 228, num. 52.
Differentia inter peccatum superbiæ & alia peccata. Parte II. pag. 228, num. 53.

SYLLOGISMUS.

Syllogismus probabilis est impossibilis in principiis Celladeci. Parte I. pag. 329, num. 54.

T.

THEOLOGUS.

THEOLOGI cujusdam recentioris variæ replez contra opinionem probabilem solutz. Parte I. à pag. 13, ad pag. 52.
Theologi antiqui & recentiores diversimodè traçant opin. probabilem. Parte I. pag. 13, nu. 23.
Theologi antiqui reipsa nobiscum sentiunt. Parte I. pag. 33, num. 107.
Theologi omnes Celladeo contrariantur. Parte I. pag. 63, num. 32.
Theologi munus periculosum est, & cur? Parte I. pag. 82, num. 4.
Non tenetur resolvere quæstionem in favorem partis tutioris. Parte I. pag. 110, num. 39.
An Theologus inutiliter laborez qui doctrinam suæ contradictoriam tutam putet. Parte I. pag. 171, à num. 1. ad 9.
Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 173, num. 9, & seq.
Resolutio Theologi est simpliciter necessaria. Parte I. pag. 174, num. 12, & seq.
Officium Theologi solvens quæstionem, in quo consistat. Parte I. pag. 270, num. 89.
Periculum Theologi casus resolventis declaratur. Parte II. pag. 64, num. 7.

S. THOMAS.

S. Thomas tenet voluntatem conscientiz invincibiliter erranti concordantem esse bonam. Parte I. pag. 55, num. 2, & seq.

Solvuntur Objectiones. Parte I. pag. 56, num. 5, & seq.
An S. Thomas docuerit æqualitatem rationum necessariò inferre dubitationem. Parte II. pag. 116, num. 7.

TUTUM.

Utrum & quâ ratione pars tutior in dubiis sit eligenda. Parte II. pag. 138, n. 1, & seq. per multa.
In dubio pratico tutior pars sequenda est. Parte II. pag. 138, num. 2.
Pars tutior non est tenenda in omni dubio non deposito. Parte II. pag. 149, num. 19.
Probatur & solvuntur Objectiones. Ibidem per plurima.

V.

VACILLATIO.

VACILLATIO animi in quo consistat. Parte II. pag. 115, num. 13.

VASQUEZ.

Error Celladeci circa mentem Vasquii refutatur. Parte I. pag. 156, num. 12 & seq.
Vasquez tenet rationem probabilem etsi falsam esse rationem rectam. Parte I. pag. 220, n. 7, & 8.
Mens Vasquii circa obligationem sequendi tutiorem partem in dubiis à Celladeo objecta explicatur. Parte II. pag. 158, num. 91, & seq.

VENATOR.

An & quomodo venator emittere possit sagittam ad interficiendam feram, quando non est certus, quod animal illud non sit homo. Parte II. pag. 4, num. 14, & seq.

VERITAS, VERUM.

Omnes in rebus incertis tenentur eniti ad veritatem ipsam cognoscendam. Parte I. pag. 171, n. 2.
Verum apparens contrariatur vero apparenti, sicut bonum bono. Parte I. pag. 282, num. 36.
Aliqua discutuntur de veritate. Parte II. pag. 105, num. 1.
Si veritas in omnibus pateret Lex Dei esset facilius quàm nunc est. Parte II. pag. 105, n. 2.
Plura præcepta definerent quàm inciperent si in omnibus veritas certò constaret. Parte II. pag. 105, num. 4.
Quando probabilitas est veritas quæsitæ, probabilitas sufficit, & non aliter. Parte II. pag. 106, num. 6.
An non-inventio veritatis satis solvat dubia Conscientiz. Parte II. pag. 135, num. 1, & seq.

VIRTUS.

Medium virtutis quomodo inveniri possit. Parte II. pag. 145, num. 35, & 44.

VOLUNTAS.

Voluntas conformis Conscientiz invincibiliter erranti est bona juxta S. Thomam. Parte I. pag. 55, num. 2, & seq.
Probatur ex S. Scrip. Parte I. pag. 58, n. 15, & seq. Idem

INDEX RERVM.

Idem probatur ex SS. PP. Parte I. pag. 59. num. 20. & seq.

Probatur ex jure Canonico & communi Auctorum consensu. Parte I. pag. 63. num. 31. & seq.

Probatur ex multiplici ratione. Parte I. pag. 63. num. 34. & seq.

Solvuntur Objectiones. Parte I. à pag. 66. num. 49. ad pag. 73.

An voluntas sit immobilis inter bona æqualia. Parte I. pag. 279. num. 30. & seq.

Objectum proprium voluntatis est bonum appa-
rens. Parte I. pag. 284. num. 10.

Quantum sit voluntatis imperium in Intellectum. Parte I. pag. 286. num. 18.

Voluntas conformis errori invincibili recta est. Parte II. pag. 38. num. 69.

VOTUM.

Ante votum nulla datur Lex obligans ad servandum votum. Parte II. pag. 167. num. 34.

In dubio voti nemo tenetur ad votum. Parte II. pag. 167. num. 35.

FINIS.

LEODII,
EX OFFICINA TYPOGRAPHICA
JOANNIS MATHIÆ HOVIL
Superiorum permissu.